

Čís. 3662.

Veřejnému společníku, jenž byl ze zastupování vyloučen, nelze udělit prokuru.

(Rozh. ze dne 1. dubna 1924, R I 236/24.)

Rejstříkový soud zamítl opověď veřejné společnosti, domáhající se zápisu kolektivní prokury Hanuše U-a. Rekursní soud napadené usnesení potvrdil. Důvody: Zástupčí právo veřejných společníků veřejné obchodní společnosti jest přesně upraveno ustanovením čl. 86 odstavec druhý čís. 4 obch. zák. Dle tohoto zákonného ustanovení mohou zastupovati samostatně neb kolektivně a to buď všichni společníci samostatně neb kolektivně neb někteří samostatně a někteří kolektivně, vždy však musí se zastupování společníky dít v jich vlastnosti jako společníků. Jiného způsobu zastupování zákon nezná a zejména není vzhledem k uvedenému zákonnému ustanovení možno, by společníku ze zastupování vyloučenému poskytnuta byla možnost zastupování ustanovením jeho za prokuristu; to by znamenalo obcházení předpisu čl. 86 odstavec druhý čís. 4 obch. zák. Tak tomu jest i v tomto případě. Společníku Hanuši U-ovi bylo odňato právo samostatného znamenání i zastupování firmy a nemůže tudíž nyní jako kolektivní prokurista firmu zastupovati a znamenati, poněvadž by to odporovalo předpisu čl. 86 odstavec druhý čís. 4 obch. zák., nehledě ani k tomu, že zápis kolektivní prokury Hanuše U-a, i kdyby přípustným byl, neměl by v tomto případě významu proto, že k samostatnému zastupování a znamenání firmy oprávněný veřejný společník Hugo U. součinnosti Hanuše U-a nepotřebuje, když sám jednotlivé úkony zastupovací předsévziti může a toto jeho samostatné právo zastupovací již dle povahy tohoto práva, totiž že oprávněn jest firmu plně a zcela samostatně zastupovati, omezeno býti nemůže, má-li vůbec samostatným právem zastupovacím býti. Zápis kolektivní prokury Hanuše U-a byl by takto jenom pouhou formalitou, k jejímuž zápisu však obchodní rejstřík ustanoven není.

Nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Dle čl. 86 odstavec druhý čís. 4 obch. zák. může býti veřejná společnost zastupována jedním nebo několika veřejnými společníky, jimž právo toto bylo propůjčeno, a to buď samostatně nebo kolektivně. Správně proto uznal rekursní soud, že by odporovalo smyslu tohoto zákonného ustanovení, by společníku, který ze zastupování byl vyloučen, přes to umožněno bylo zastupovati společnost, třeba jen v omezené míře (čl. 42 obch. zák.) oklikou, to jest udělením prokury. Již tato úvaha sama postačí, aby návrh na zápis kolektivní prokury Hanuše U-a byl zamítnut.

Čís. 3663.

I do usnesení, jímž byl zamítnut návrh na jmenování rozhodce, jest rekurs vyloučen (§ 582 c. ř. s.).

Nelze přisouditi útraty zvítězivšímu (dovolacímu) stěžovateli v řízení o rozhodcích, pokud nejde o žaloby na zrušení rozhodčích nálezů.

(Rozh. ze dne 1. dubna 1924, R I 245 '24.)

Soud první stolice zamítl návrh na ustanovení rozhodčího soudce. Rekurs do tohoto usnesení soud první stolice odmítl jako dle Šu 582, odstavec druhý, c. ř. s. nepřipustný, rekursní soud zrušil napadené usnesení a uložil prvnímu soudu, by předložil původní napadené usnesení. **Důvody:** Rekursu nelze upřiti oprávněnosti. V Šu 582 odstavec první c. ř. s. stanoví se, že soud za určitých předpokladů vykoná jmenování rozhodce, a praví se dále, u kterého soudu tento návrh má býti učiněn. Odstavec druhý Šu 582 pak ustanovuje, že usnesení o tomto návrhu nemůže býti napadeno opravným prostředkem. Ze spojitosti obou těchto odstavců vyplývá, že opravný prostředek jest vyloučen jen proti výkonu jmenování rozhodce, jak o tom jedná první odstavec Šu 582, tedy, bylo-li návrhu vyhověno, a že zákonodárce nezamýšlel tak učiniti, byl-li návrh zamítnut. V případě tom platí všeobecné ustanovení Šu 514 c. ř. s., dle něhož rekurs jest přípustným.

Nejvyšší soud obnovil usnesení prvního soudu, nepřiznal však dovolacímu stěžovateli útraty.

Důvody:

Š 582 odstavec druhý c. ř. s. vylučuje opravný prostředek do usnesení vydaného o návrhu na ustanovení rozhodčím soudem. Formální předpis ten je jako všechny předpisy rázu veřejnoprávního vykládati přesně, nelze se proto od něho uchýliti nebo do něho vkládati ustanovení, jež v něm nejsou. Vylučuje-li tudíž onen předpis opravný prostředek vůbec, nelze jej omeziti na určitý případ a rozšířiti činnost soudu na případy v zákoně výslovně neuvedené, jak činí rekursní soud, jehož názor přiči se proto zákonu, pro posouzení věci jedině rozhodnému. Návrhu na přisouzení útrat rekursu nelze vyhověti, ježto dle Šu 597 c. ř. s. vztahují se obecné předpisy soudního řádu, tudíž i §§ 40 a násl., jen na řízení o žalobách na zrušení nálezů rozhodčích.

Čís. 3664.

Následovalo-li vyrovnávacímu řízení vyhlášení úpadku (§ 2 odstavec druhý konk. ř.), jest šedesátidenní lhůtu Šu 12 konk. ř. počítati ode dne, kdy bylo zahájeno vyrovnávací řízení.

V tom, že správce úpadkové podstaty se neopřel uplatňování odlučovacího práva až teprve při roku k rozvrhu výtěžku z exekucní dražby věcí, zabavených ve lhůtě Šu 12 konk. ř., nelze spatřovati uznání odlučovacího práva.

(Rozh. ze dne 1. dubna 1924, R I 263/24.)